

Apanagen bestemmes til 28,200 Rbd.; det kan ikke mislignes. Den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts Afd. Valgfreds (Meyer) siger: det skulde hellere staae i Linierne; jeg vil haabe, han vil give os sin Stemme til det første foresiggende Forslag; thi, hvis det gaar igjennem, saa kommer det til at staae i Linierne, men, dersom han ikke giver sin Stemme dertil, saa maa han indrømme os, at vi kunne have god Grund til at forsøge paa, om vi ikke kunne faae det til at staae imellem Linierne. Jeg stemmer først for det principale Forslag, og viser derved, at mit Dufte er, at det kommer til at staae i Linierne; men jeg vil hellere have det imellem Linierne, end jeg slet ikke vil have det. Dersom de ærede Herrer, der frygte for yderligere at fortsætte Striden med Regjeringen i denne Sag, ville gaae ind paa det subsidiaire Forslag, saafremt det nemlig skulde vise sig, at Majoriteten ikke vil holde paa det første Forslag, saa ville de opnaae Alt, hvad der ligger i dette Hensyn; de ville for en Deel kunne tilfredsstille til begge Sider. De ville kunne bringe Regjeringen ud over den Banskellighed, den nu selv har sat sig i ved sin bestemte Modstand, og de ville dog bidrage til, at Principet kommer til at fremtræde, om end paa en indirecte Maade, ved Loven, saa jeg troer, at fra det Standpunkt, saavidt jeg kan formaa at sætte mig ind i det, vilde det være en Udvei, som maatte være tilfredsstillende for dem.

Finantsministeren: Jeg har ingen yderligere Oplysning at meddele i denne Sag, idetmindste ikke af den Betydning, at jeg kunde finde det rigtigt ved deres Meddelelse at bidrage til Discussionens Forlængelse. Det vilde ogsaa have været unødvendigt for mig at erklære, at Regjeringens Stilling til denne Sag er ganske den samme, som tidligere af mig betegnet, naar der ikke fra den sidste ærede Rigsdagsmands Side var givet en Forklaring af Betydningen af det af Udvalgets Fleertal stillede subsidiaire Forslag, som, naar den ikke modsagdes, let kunde blive vildledende. Det forholder sig nemlig ikke saaledes, som af den ærede Rigsdagsmand ytret, at jeg skulde have givet Anviisning paa, at man kunde ned sætte Apanagen. Det vil vistnok være i til-

stræffelig Grundring for Enhver, der har været eller læst de tidligere Forhandlinger, at jeg kun har sagt, at jeg vel kunde begribe, at der maaskee kunde være Tvivl, om Størrelsen af den foreslaede Apanage var passende, om den var for høj eller for lav; men jeg har naturligvis ligesaa lidt udtalt mig for som givet nogen Anviisning til en Nedsættelse af Apanagen (S. A. Hansen: Det har jeg heller ikke sagt). Ja, den ærede Rigsdagsmand har saa sin egen Maade at tale paa. Jeg har forstaaet hans Uttringer paa den af mig nu antydede Maade, og jeg finder det i ethvert Tilfælde fornødent at erklære, at, hvis hans Uttringer ogsaa af Andre skulde være forstaaede saaledes, som jeg har forstaaet dem, saa ere de urigtige. Men jeg har endvidere at tilføie, at, selv om Regjeringen kunde have været villig til at gaae ind paa en Nedsættelse af det for Kongerigets Vedkommende begjærte Apanagebeløb, dersom herfor var anført reelle finansielle Grunde, og ikke hele den nu førte Discussion havde fundet Sted, saa stiller Sagen sig naturligvis nu ganske anderledes efter disse Discussioner, og især efter et af Udvalgets Medlemmer, som har været med at stille det heromhandlede Forslag, udtrykkelig har udtalt det som sin, efter hans Mening, begrundede Anskuelse, at der i Loven, naar den fik den foreslaede Stikkelse, skulde være Noget at læse imellem Linierne. Jeg troer vel ikke, at Regjeringen ved Lovens Stadsfæstelse behøver at tage Hensyn til Andet end det, der staaer i Linierne, og det vilde være meget uheldigt, om man skulde være nødsaget til ogsaa at læse, hvad der staaer imellem Linierne; men efter en saadan Begrundelse af Forslaget og efter hvad der isørigt er ytret under Forhandlingerne, vilde det dog i mine Tanker være aldeles uværdigt for Regjeringen, at stille sig anderledes til det subsidiaire end til det principale Forslag; thi Regjeringen vilde efter en saadan Motivering, om den end ligeoverfor Statsrevisionen og hvor der forøvrigt kunde være Spørgsmaal om Ansvar vel kunde forsvare, at holde sig alene til Ordene, dog ikke kunne være uvidende om, hvilken den Majoritets Mening i Birkeligheden havde været,